

ÎNCHEIERE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Top-Media” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă,

c o n s t a t ă

La 10 august 2012, SRL „Top-Media” s-a adresat Curții de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (în continuare IFS mun. Chișinău) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că, în temeiul deciziei nr. 9007 din 22 mai 2012 privind inițierea controlului fiscal, IFS mun. Chișinău a efectuat un control fiscal total la întreprindere, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2008 – 31 martie 2012, în rezultatul cărui a fost întocmit actul de control nr. 5-652046 din 28 mai 2012.

Nefiind de acord cu constatările indicate în actul de control menționat, la 12 iunie 2012 a depus dezacord, în care a indicat motivele de fapt și de drept asupra concluziilor organului de control, însă prin decizia IFS mun. Chișinău nr. 1846/6 din 26 iunie 2012 întreprinderea a fost sancționată pentru încălcarea legislației fiscale prin neînregistrarea ca subiect al impunerii cu TVA, ce a dus la diminuarea TVA

aferență bugetului în sumă totală de 1 357 275 lei, în perioada anilor 2010 - 2012. În acest sens, s-a indicat că s-a constatat diminuarea TVA și s-au stabilit și alte încălcări, iar ca rezultat partea dispozitivă a deciziei conține obligația încasării la buget a sumei de 1 357 275 lei TVA diminuant, 600 lei impozit pe venit, precum și sancțiuni sub formă de penalități în mărime de 207 194 lei pentru neachitarea TVA, 21 lei pentru neachitarea impozitului pe venit și amenzi în mărime de 988 302 lei pentru neînregistrarea ca plătitor TVA, 1 174 348 lei pentru eschivarea de la calculul și plata TVA, 108 lei pentru diminuarea impozitului pe venit și 400 lei pentru întocmirea neconformă a declarațiilor persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit în anii 2010-2011, iar în total s-a dispus încasarea sumei de 3 728 320 lei.

Consideră reclamantul că, decizia contestată este ilegală în raport cu normele ce reglementează drepturile de autor și conexe.

În acest context relevă că, la examinarea cazului de încălcare fiscală, la fel, ca și în cadrul controlului efectuat, pârâtul nu a apreciat corect tipul de livrări efectuate de către întreprindere, eronat constatându-se că, întreprinderea urma să se înregistreze ca subiect al impunerii cu TVA începând cu luna februarie 2010, conform art. 112 alin. (1) Cod fiscal, deoarece livrările efectuate de întreprindere sunt livrări scutite de TVA.

Opinează reclamantul că, livrările litigioase rezultă din trei contracte, și anume: contractul nr. 2/09 din 31 decembrie 2009 încheiat cu ÎM „Teledix” SRL care are ca obiect producerea programelor de televiziune cu înstrăinarea drepturilor exclusive; contractul nr. 3/09 din 31 decembrie 2009 încheiat cu ÎM „Teledix” SRL care are ca obiect producerea subtitrelor și contractul nr. 3/09 din 31 decembrie 2009 încheiat cu ÎM „Teledix” SRL care are ca obiect producerea subtitrelor. Aceste trei contracte țin de obținerea drepturilor de autor (opere audiovizuale și subtitrări) și înstrăinarea lor ulterioară către posturile de televiziune CTC și SET.

Astfel, în conformitate cu art. 103 alin. (1) pct. (7) Cod fiscal, genul de activitate desfășurat de SRL „Top-Media” este legat de obținerea drepturilor de autor și respectiv, urmează a fi scutit de TVA.

Menționează că, la 04 iulie 2012 s-a adresat pârâtului cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 1846/6 din 26 iunie 2012, însă prin decizia nr. 203 din 28 august 2012 cererea a fost respinsă.

Cere, reclamantul, anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 1846/6 din 26 iunie 2012 în partea pct. II, III, IV și anularea pct. V în partea aplicării amenzii în mărime de 988 302 lei pentru neînregistrarea ca plătitor de TVA; 1 174 348 lei pentru eschivarea de la calculul și plata TVA, 180 lei pentru deminuarea impozitului pe venit și 400 lei (2 cazuri) pentru întocmirea neconformă a declarațiilor persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru anii 2010-2011.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2012 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Top-Media” (f.d. 72-74, Vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 s-a admis recursul declarat de SRL „Top-Media”, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2012 și s-a restituit pricina spre rejudecare la Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (f.d.92-96, Vol.I).

La rejudecarea cauzei, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 29 decembrie 2014 a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Top-Media” și a anulat pct. II, III, IV ale deciziei IFS mun. Chișinău nr. 1846/6 din 26 iunie 2012 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Top-Media” și pct. V din decizie, în partea aplicării SRL „Top-Media” a amenzii pentru încălcarea legislației în vigoare: 988 302 lei pentru neînregistrarea ca plătitor de TVA, 1 174 348 lei pentru eschivarea de la calculul și plata TVA, 180 lei pentru diminuarea impozitului pe venit și 400 lei (2 cazuri) pentru întocmirea neconformă a declarațiilor persoanei juridice cu privire la impozitul pe venit pentru perioada anilor 2010-2011 (f.d. 37, 40-47).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, IFS mun. Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de IFS mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014.

La 26 august 2016, IFS mun. Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri.

În argumentarea recursului a invocat încălcarea normelor de drept material și interpretarea eronată a legii.

Recurentul, exprimându-și dezacordul cu hotărârile judecătorești, a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Astfel, recurentul a susținut că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate în cererea de apel, ceea ce contravine Avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătoriilor Europene, or, o asemenea abordare privează apelantul de posibilitatea de a cunoaște motivele reale ale respingerii cererii de apel și de posibilitatea de a reacționa în propria cale de atac împotriva soluției adoptate de instanța de judecată.

În acest sens, menționează că, instanța de apel nu a luat în considerare că, potrivit raportului de expertiză nr. 968 din 22 iunie 2015 s-a constatat că, producerea programelor de către SRL „Top-Media” nu cad sub incidența art. 103 alin. (1) pct. 7 Cod fiscal și acestea sunt supuse înregistrării ca subiect al TVA, conform art. 112 Cod fiscal, iar ca urmare, intimatul a diminuat suma TVA aferentă bugetului pentru perioadele fiscale februarie 2010 - martie 2012 în mărime de 1 357 275 lei.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată la 25 iunie 2016 (f.d.147), recepționată de recurent la 01 iulie 2016 (f.d. 154) astfel, recursul depus la data de 26 august 2016 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de IFS mun. Chișinău urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IFS mun. Chișinău este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de IFS mun. Chișinău în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IFS mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi